

مدت‌ها تنها منبع تأمین‌کننده آب مورد استفاده در مشهدالرضا علیه السلام بوده است - از جهت قدمت و قداست حائز اهمیت می‌باشد و بررسی پیشینهٔ تاریخی این قنات همانند محدودهٔ جغرافیایی قریهٔ سناباد به ویژه در چند قرن اول پیدایش مشهدالرضا نیاز به تحقیق دارد.

سرچشمme و مظہر قنات سناباد «سراب» نام داشته، که در شمال غربی مشهد - در محله‌ای به همین نام - واقع بوده است. این نام مکرراً از عهد صفویه تا دهه‌های اخیر در منابع تاریخی ذکر شده است.

قریهٔ سناباد در قرن سوم قمری از توابع نوغان در ولایت توس به شمار می‌آمد و در فاصلهٔ یک مایلی (۱۰۶۹/۳ متر) جنوب و جنوب غربی نوغان و در ۳۶/۱۷ درجهٔ عرض و ۲۵ / ۵۹ درجهٔ طول جغرافیایی واقع بوده ^۳ و به نوشتهٔ ابوذف بغایی به وسعت یک مایل منسوب به حمید بن قحطبه در داخل آن قرار داشته ^۴ و آرامگاه علی بن موسی الرضا علیه السلام و قبر هارون

۱ - عبدالحمید مولوی، پیش‌نویس فهرست موقوفات آستان قدس، ج ۳، ص ۳۰۰/۲؛ مینورسکی، یادنامهٔ ایرانی، ص ۵۴.

۲ - عزیزالله عطاردی، تاریخ آستان قدس، تهران، انتشارات عطارد، ۱۳۷۱، ش ۱، ص ۳۶۴.

۳ - علیرضا چکنگی، فرهنگ‌نامهٔ تطبیقی نامهای قدیم و جدید مکانهای جغرافیایی ایران، بنیاد پژوهش‌های اسلامی، ص ۹۵.

۴ - ابوالخلف، سفرنامهٔ ابوالخلف در ایران، با تعلیقات ولادیمیر مینورسکی، ترجمهٔ طباطبائی، تهران، کتابفروشی زوار، ۱۳۵۴ ش، ص ۸۴.

قنات سناباد

در گذر تاریخ

(قدیمی‌ترین قنات مشهد)

محمد رضا قصاییان

گروه جغرافیای بنیاد پژوهش‌های اسلامی

آب سناباد که ظاهراً به دلیل جاری بودن در قریهٔ سناباد به این نام شهرت یافته، و بنا به شواهد تاریخی با بیش از هزار سال قدمت، در اراضی و باغهای سناباد نوغان، واقع در بخشی از دشت توس جاری بوده - چون مشهور است که پیکر مطهر امام رضا علیه السلام را در مظهر آن (سراب) غسل داده‌اند^۱ و به قولی آب سناباد به عنوان نخستین آب جاری در بقعةٍ رضوی^۲، تا

با آنکه به صراحت از قنات سناباد
در قرن سوم تا نهم قمری سخنی
به میان نیامده، اما دلایل و شواهد
گوناگون تاریخی وجود قنات
سناباد را در این دوران مورد تأیید
قرار می‌دهد

سوم تا نهم قمری سخنی به میان نیامده، اما دلایل و شواهد گوناگون تاریخی وجود قنات سناباد را در این دوران مورد تأیید قرار می‌دهد؛ از جمله وجود باغ سرسبز حمیدبن قحطبه در نوغان توس که در بخش کم ارتفاعتر شرق مظهر قنات سناباد قرار داشته و عدم وجود خبر در مورد منبع آبی دیگر در حوالی سناباد وضعیت جغرافیایی مشهد الرضا در قرن سوم به بعد و شیوه آبیاری در دشت توس، وجود یک قنات بی‌نام و نشان در متون تاریخی را که با نشانه‌های آب سناباد در قرنها اخیر اनطباق دارد، به عنوان قنات سناباد اثبات می‌کند؛ چنان که در قدیم ترین خبر در باره این قنات بی‌نام در حوالی سناباد، ابن بابویه قمی از سیلی عظیم در ناحیه

-
- ۱ - همان.
 - ۲ - محمد رضا قصایان، تاریخ مشهد، مشهد، انتشارات انصار، ۱۳۷۷ ش، ص ۴۱-۴۵.
 - ۳ - ملا هاشم خراسانی، منتخب التواریخ، ص ۵۳۵؛ ادب المعی، ظرفنامه عضدی (نسخه خطی)، ص ۸۵؛ خجسته مبشری، تاریخ مشهد، ص ۱۰۸

الرشید در درون کاخ با دیوارهای بلند و غرفه‌های زیبا و تاق نماها و ... محصور بوده است.^۱ سناباد پس از خاکسپاری پیکر مطهر امام رضا علیهم السلام در ۲۰۳ ق، به تدریج توسعه یافته و ابتدا به صورت شهرکی مذهبی با نام مشهدالرضا و مشهد طوس و سپس شهری بزرگ با نام مشهد بدلت گردیده تا آنجا که نام سناباد و نوغان و حتی توس را تحت الشعاع قرار داده است.^۲ هم اکنون فقط خیابانی با همین نام در بخشی از مسیر سابق قنات واقع در غرب محله قدیمی سراب وجود دارد که یادگار نام این روستا و قنات قدیمی است.

تعیین محدوده جغرافیایی آب سناباد نیز همانند قریه سناباد از زمان شهادت حضرت رضا علیهم السلام تا قرن اخیر میسر نیست و با آنکه در منابع تاریخی قرن سوم قمری به بعد بارها از سناباد یاد شده، آگاهیهای موجود در باره این قریه و به ویژه قنات سناباد در چند قرن اول پیدایش مشهدالرضا بسیار اندک و گاه با افسانه آمیخته است؛ چنان که خبر احتمالی جاری شدن آب سناباد که همانند خبر احداث کاخ حمیدبن قحطبه بدون مستند تاریخی توسط بعضی از نویسندهای نقل شده، به صورت مکرر در مأخذ بعدی تکرار شده، در حالی که منبع معتبر خبرهای مزبور همچون موضوع غسل داده شدن پیکر مطهر امام رضا علیهم السلام در قنات سناباد مشخص نمی‌باشد.^۳

با آنکه به صراحت از قنات سناباد در قرن

مشهد هدایت و در صحنه جاری شده، مورد استفاده زائران و مجاوران قرار می‌گیرد.^۷

با توجه به آگاهیهای بیشتری که درباره قنات سناباد در منابع قرن نهم قمری به بعد وجود دارد، به طور قطع، آب سناباد در قرن نهم در سناباد جاری بوده است؛ چنان که بارها از قنات سناباد و سراب در روضة الصفا و حبیب السیر و دیگر منابع تاریخی نام برده شده است.^۸

۱- ابن بابویه (شیخ صدوق)، عيون اخبار الرضا، ترجمه علی اکبر غفاری و مستفید، نشر صدوق، ۱۳۷۳ ش، ج ۲، ص ۶۹۷، ح ۹.

۲- بیهقی، تاریخ بیهقی، تصحیح دکر فیاض، مشهد، انتشارات دانشگاه فردوسی، ۱۳۷۵ ش، ص ۷۱۲.

۳- محمد عوفی، تذکره لباب الباب، به اهتمام ادوارد براون، ترجمه محمد عباسی، کتابفروشی فخر رازی، ۱۳۶۱ ش، نیمه اول، ص ۲۰۹-۲۱۰.

۴- مستوفی، نزهه القلوب، به اهتمام گای لسترنج، تهران، دنیای کتاب، ۱۳۶۲ ش، ص ۱۵۱.

۵- ابن بطوطه، سفرنامه، ترجمه محمد علی موحد، مرکز انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۶۱ ش، ج ۱، ص ۴۴۱.

۶- دولتشاه سمرقندی، تذکرة الشعراء، چاپ دوم: انتشارات پدیده خاور، ۱۳۶۶ ش، ص ۲۱۲.

۷- وقفات‌نامه آب خیابان، اداره مخطوطات کتابخانه مرکزی آستان قدس، ۱۰۲۳ ق؛ اسکندر بیک ترکمان، عالم آرای عباسی، تصحیح دکتر رضوانی، دنیای کتاب، ۱۳۷۷ ش، ج ۲، ص ۱۴۰۹؛ اعتماد السلطنه، مطلع الشمس، ص ۱۸۰-۱۸۴.

۸- محمد بن خاوند شاه بلخی (میر خاوند)، روضة الصفا، تلخیص عباس زریاب، انتشارات علمی، ح ۲، ص ۷۲۵؛ خاوند میر، حبیب السیر، تصحیح دبیر سیاقی، چاپ سوم: کتابفروشی خیام، ۱۳۶۲ ش، ج ۳، ص ۱۲۳.

سناباد یاد می‌کند که در مسیل منحرف شده و در قناتی که از محل مشهد امام بلندتر بوده است فرو ریخته و به مشهد امام آسمیانی وارد نیامده است^۹.

در خبر دیگری بیهقی در شرح خدمات ابوالحسن عراقی دبیر غزنویان از احیای کاریزی در مشهد سخن به میان می‌آورد که می‌توان آن را مهم‌ترین خبر موثق در باره آب سناباد در قرن پنجم به شمار آورد.^{۱۰} در باره علت عدم ذکر نام برای قنات مزبور می‌توان احتمال داد که به دلایل مختلف از جمله منحصر به فرد بودن این قنات در منطقه سناباد و اهمیت ندادن به قنات معروف بوده است.

قنات سناباد که تا مدت‌ها به دلیل عدم گسترش سناباد تنها منبع آبی مورد استفاده بوده است، با پیدایش و گسترش مشهد الرضا علیه السلام که به نوشته مؤلف تذکره لباب الباب دارای قصباتی شده است^{۱۱}، به نقل از مستوفی با سرعت توسعه یافته^{۱۲} و در زمان ابن بطوطه از رونق زیادی برخوردار بوده است^{۱۳}؛ چنان که به واسطه افزایش جمعیت و عدم تکافوی آب سناباد، به نوشته دولتشاه سمرقندی در عهد سربداران توسط خواجه یحیی، قنات‌های دیگری در مشهد و توس جاری می‌شود.^{۱۴}

بعدها با گسترش بیشتر مشهد در عهد تیموری، برای تأمین آب مورد نیاز مشهد به دستور ملکان حسین بایقرا و با مباشرت امیر علی‌شیر نوابی آب چشم‌گل‌سپ به طرف

صحن عتیق انتقال یافته و به عنوان آب متبرک مورد استفاده زائران بوده است.^۵ در عهد قاجاریه با وجود آنکه قنات‌های دیگر و نهر خیابان در مشهد جاری است، اما به نوشته حکیم الممالک آب سناباد در بعضی از محلات مشهد جاری بوده است^۶ و به نوشته اعتماد السلطنه جزء موقوفات آستانه بوده و در محله سراب و باغ عنبر جریان داشته^۷ و زین العابدین شیروانی می‌نویسد که آب آن خوشگوار است^۸، و مطابق شرط واقف، بخشی از آب سناباد در مطبخ

به استناد نوشه مؤلف کتاب خلاصه التواریخ و مضمون وقفارمه مورخ ۱۰۲۷ ق در قرن یازدهم علاوه بر قنات سناباد، آب قنات موقوفه مهدی قلی بیگ نیز در حرم جاری و مورد استفاده بوده است. (... ایضاً قنات منصوصه قبل را وقف کرد بر حمام منموق فوق و آنچه فاضل آید به مسجد جامع برده، زوار و غیرهم کائناً من کان از آن انتفاع یابند و ...).^۹

از عهد صفویه به بعد باز هم آگاهیهای بیشتری درباره قنات سناباد به دست می‌آید؛ چنان که در طومار علیشاهی به عنوان یکی از مهم‌ترین اسناد موقوفه آستان قدس به تاریخ ۱۱۶۰ ق، قنات سناباد را موقوفه‌ای با واقف نامعلوم و دائز با میزان حق الشرب ثبت شده در عهد افساری معرفی می‌کند.^{۱۰} در طومار عضدالملک نیز از قنات سناباد به عنوان یک قنات وقفی مطلقه بالتمام با محدوده معینه در دروازه سراب یاد شده است.^{۱۱}

نخستین آگاهی در مورد محدوده جغرافیایی قنات سناباد مربوط به عهد قاجاری است که در طومار عضد الملک به آن اشاره شده است. در آن روزگار به قولی آب سناباد به دلیل اعتقاد مردم مبني بر متبرک بودن آن که محل تغسیل پیکر مطهر امام رضا علیهم السلام بوده و اولین و قدیم‌ترین آب جاری در مشهد، مورد توجه زائران و مجاوران بوده است^{۱۲}؛ لذا از زمان نادر شاه افسار همه روزه از دهنۀ قنات سناباد به وسیله پنج قاطر، آب سناباد از محله سراب به سقاخانه

- ۱ - وقفارمه مهدی قلی بیگ، بازنویسی، مورخ ۱۰۲۷ ق؛ قاضی احمدبن شرف الدین حسین قمی، خلاصه التواریخ، تصحیح احسان اشرافی، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۵۹ ش، ج ۱، ص ۴۳۹.
- ۲ - طومار علیشاهی، متن بازنویسی مرکز خر اسان‌شناسی، ص ۲۲.
- ۳ - طومار عضد الملک، متن بازنویسی مرکز خر اسان‌شناسی، ص ۴۰ و ۴۷.
- ۴ - عبدالحمید مولوی، پیش‌نویس فهرست موقوفات آستان قدس، ج ۳، ص ۳۰۰۲.
- ۵ - احشام کاویانی، شمس الشموس، ص ۲۲۸؛ بهبهانی، مرآت الاحوال - بخش خراسان - آرشیو خراسان اداره اسناد کتابخانه مرکزی، ص ۹۳۹ به تأمین آب مشهد در عهدنامه‌ای اشاره دارد.
- ۶ - علیقی حکیم الملک، روزنامه سفر خراسان، (چاپ عکسی)، ص ۱۹۰.
- ۷ - اعتماد السلطنه، مرآت البلدان، تصحیح عبدالحسین نوایی و میر هاشم محدث، ج ۲-۳، ص ۱۵۴۵-۱۵۴۶.
- ۸ - زین العابدین شیروانی، بستان السیاحه، کتابخانه سنایی و کتابخانه محمودی، (افست)، بی‌تا، ص ۵۸۶؛ همو، ریاض السیاحه، تصحیح حامد ربیانی، تهران، انتشارات سعدی، ۱۳۳۹ ش، ص ۲۷۶.

قنات سناباد در روزگار قاجار و پهلوی در مسیری به طول تقریبی ۹۲۰۰ متر از غرب به شرق جریان داشته و پیشکار قنات مزبور در کال چهل بازه بند گلستان در اراضی وکیل آباد واقع در غرب مشهد قرار داشته و حلقه چاههای آن از غرب به شرق در اراضی آبکوه و زرگران موقوفه آستان قدس^۱، به شماره پلاک ۴ اصلی، و اراضی سعدآباد موقوفه گوهرشاد به شماره پلاک ۵ اصلی بخش ۹ مشهد جریان داشته و در حد فاصل چهارصدتری جاده قدیم طرقه در شمال و موازی مسیر قنات منبع که در جنوب آن واقع بوده، در جهت شمال شرق امتداد یافته و پس از عبور از اراضی مزرعه سروده و سعدآباد با فاصله کم در جنوب قنات آصف الدوله در داخل خانه‌های اعیانی سعدآباد در اراضی مذکور در داخل باغ منبع به شماره پلاک ۵۷۹۱ اصلی بخش ۱ جریان داشته و در شمال باغ مذکور و

۱- نوروز علی بسطامی، فردوس التواریخ، (چاپ سنتگی)، ص ۵۳.

۲- ادیب المعی، ظرفنامه عضدی، (نسخه خطی)، ص ۵۳.

۳- پیش نویس فهرست موقوفات آستان قدس، ج ۲، ص ۱۳۲، (قنات منبع پلاک (۲۸۴۸) بخش ۹ تبادکان مشهد)، بقیعی، مزار میرمراد، ص ۹۱.

۴- کلتل بیت، سفرنامه خراسان و سیستان، ترجمه روشنی زغفرانلو و رهبری، ۱۳۶۵ ش، ص ۲۸۹؛ سفرنامه دالمانی و منشیزاده و لسترنج، پانوشت ص ۴۱۴.

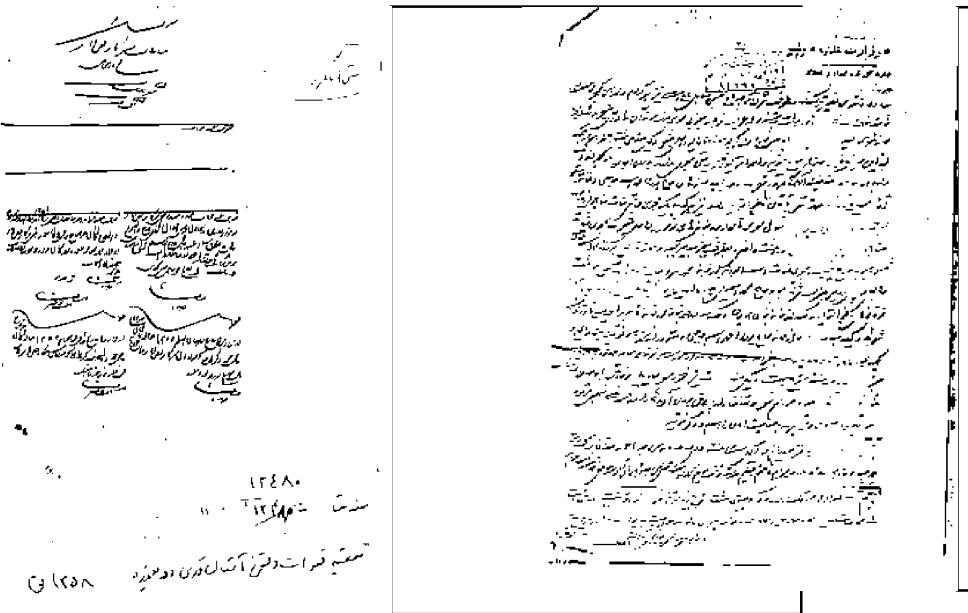
۵- «دو مقاله در باره مشهد»، ترجمه کاظم خادمیان، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، ش ۲۶ و ۲۷، ص ۱۶۷۵.

۶- مؤتمن، تاریخ آستان قدس، ص ۱۹.

سرکار فیض آثار جاری است^۱ که به نوشته ادیب المعی این آب در عهد ناصری و توسط فضل الله خان وزیر نظام تا مطبخ آستانه هدایت شده است^۲.

گسترش بیشتر مشهد و افزایش جمعیت، لزوم تأمین منابع آبی بیشتری را باعث گردیده، چنان که در سال ۱۳۳۳ ق به دستور مرحوم سلطان حسین میرزا نیز الدوله پسر پرویز میرزا نیز الدوله و نوه فتحعلی شاه قاجار والی وقت خراسان، برای آنکه آب قنات مسجد بدون آلدگی به مسجد گوهرشاد برسد با ساختن منبع و نصب تلمبه و احداث لوله‌کشی، تا جامع گوهرشاد آب مزبور از باغ منبع در خارج دروازه سراب و در مسیر راسته سراب و کوچه حمام شاه و بازار بزرگ به طرف مسجد جامع هدایت شده، در آنجا مورد استفاده قرار گرفت.^۳ اما به نوشته سفرنامه نویسان، آب سناباد با آبده‌ی قابل توجه در این دوران همچنان مورد استفاده بوده است، چنان که به نوشته کلنل ییت این قنات که زمانی به تنها یی آب این دهکده را فراهم می‌کرده است هم اکنون هنوز هم در بخش شمال غربی مشهد که سراب نام دارد جاری و مورد استفاده است^۴.

با وسعت یافتن مشهد و افزایش جمعیت در اواخر عهد قاجاریه، قناتهای دیگری در حوالی شمال قنات سناباد جاری می‌شود که از مشخصات دوازده قنات در منابع این دوره یاد شده است.^۵

تصویر ۱. صور تجلیسه ثبت اسناد و املاک

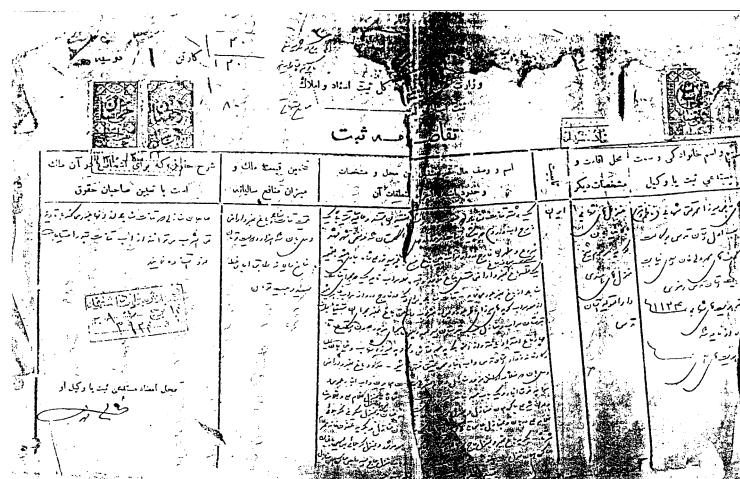
سپس کارخانه زواری آستان قدس عبور نموده و به آب انبار صحن عتیق منتهی می‌گردیده و در آنجا آب مزبور مورد استفاده بوده است.^۱ قنات سناباد که موقوفه آستانه بوده و در

- ۱- سند مالکیت اراضی آبکوه وزرگران، پلاک ۴ و ۹۰ اصلی بخش ۹ مشهد، موقوفه آستان قدس به شماره ثبت ۱۶۷۹ دفتر ۱۱۵، ص ۳۲۶؛ تقاضانامه ثبت اداره کل اسناد و املاک آستان نهم، ش ۳۹۲۴ استینجاری شهرداری، مورخ ۱۳۲۹/۱۱/۱۳، ص ۱-۲؛ نقشه علی اکبر هندسی، سعدآباد، ۱۰۳۹ ش؛ نقشه آبکوه، ۱۳۱۰ ش؛ مؤتمن، تاریخ آستان قدس، ص ۱۹؛ گزارش وضعیت آبهای خریداری شهرداری، ۱۳۲۷/۴/۹، ۳۳۵۵.

جنوب خیابان سعدآباد و حدود ۱۵۰ متری خارج دروازه سراب، بین باغ منع و باغچه سید نور علی شاه و نزدیک حمام قدیمی سناباد ظاهر شده و با عبور از کنار یخچال قدیمی و قبرستان سراب و منازل محله سراب از طریق کوچه آقا میرزا ناظر و کوچه شجاع التولیه به طرف حرم امتداد یافته وارد باغ عنبر شده و به صورت منقطع از باغ سنگی و باغ مستوفی و منازل مسکونی عبور نموده و پس از مشروب ساختن آب انبارهای عمومی و شخصی تا محله چهارباغ جریان داشته و از آنجا در کوچه مسجد نقاشها و کوچه میرزا شهاب و خیابان علیا و چهارباغ و

آب سناباد تا سال ۱۳۲۰ ش در مالکیت و در اختیار آستان قدس بوده و حفظ و مرمتن آن مانند دیگر قنوات وقفی توسط آستان قدس رضوی انجام می‌گرفته و در مقابل از منازل و مزارع و باغها، حق الشرب دریافت می‌شده است؛ اما از این زمان به گواران خلاصه وضعیت قنوات و آبهای استیجاری مشهد در دو مرحله به مدت ۲۳ سال به صورت استیجاری و در ازای دریافت مال الاجاره در اختیار شهرداری گذاشته شده است که در مرحله اول از ۱۳۲۰ ش تا ۱۳۲۶ به مبلغ ۱۲۰۰۰ ریال و در مرحله دوم برابر خلاصه معامله شماره ۲۵۹۴ محضر ۸ به شماره ثبت ۲۸۹، مورخ ۱۳۲۸/۹/۱۶ طی اقراردادی میان آستان قدس به نمایندگی محمود

طومارهای علیشاھی و عضدالملک درج گردیده، در مورخ ۱۳۰۸ ش جهت ثبت مالکیت، مطابق تقاضانامه ثبت شماره ۳۹۲۴، از طرف میرزا تقی شهابی محاسب اول آستان قدس به نمایندگی از طرف محمد ولیخان اسدی، نیابت تولیت وقت اقدام شده و به استناد صورتجلسه تحديد حدود باع عنبر از طرف اداره کل ثبت و اسناد استان نهم به شماره ۱۱۷۹۷، ۱۸ دی ماه ۱۳۰۸ و پذیرش درخواست ثبت به تاریخ ۱۳۱۱/۸/۳۰ تحديد حدود، قنات سناباد در ۱۵ فروردین ۱۳۱۷ ش با حضور نمایندگان آستان قدس و اداره کل ثبت و اسناد املاک مشهد و با مشخصات پلاک ۵۸۴۷ اصلی بخش ۱ مشهد انجام شده، صورتجلسه ثبت مکتوب گردید.^۱ (تصویر ۱)

تصویر ۲. تقاضانامه ثبت قنات سناباد (۱۳۰۸ ش)

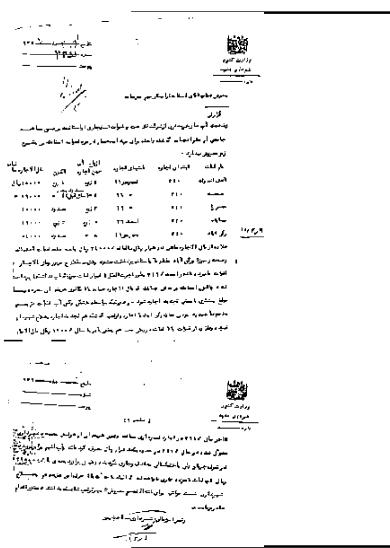
۱ - تقاضانامه ثبت، ش ۱۴، ۳۹۲۴ برج دی ۱۳۸۰

بدر نیابت تولیت وقت و اسدالله قهرمان شهردار مشهد به صورت صلح منافع و در ازای مبلغ ۳۰۶۰۰ ریال برای مدت ۱۵ سال دیگر؛ یعنی تا آخر اسفند ۱۳۴۲ تمدید شده است.

(تصویر ۲)

با وجود آنکه برای حفظ میزان آبدھی قنات سناباد، بارها اقدامات اصلاحی انجام شده است، اما ظاهراً به مرور از میزان آبدھی آن کاسته شده، به گونه‌ای که از حدود ۱۰ زوج آب در اواخر عهد فاجاریه به ۵ زوج در ۱۳۲۰ ش و حدود ۴ زوج و سپس ۳ زوج آب در دهه ۱۳۴۰ تنزل داشته است؛ چنان که مطابق مضمون پیش‌نویس نامه شهرداری به شماره ۱۷۸۷، مورخ ۱۳۲۷/۴/۱۳ در مورد لزوم انجام مرمت قنات سناباد توسط کارشناس قایی شهرداری تأکید شده است.^۲

(تصویر ۳ و ۴)

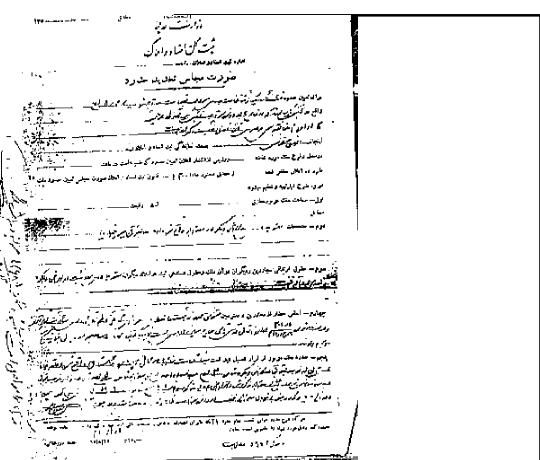
تصویر ۴. گزارش آبهای خریداری شهرداری (ش ۱۳۲۷)

پس از آنکه قنات سناباد در جریان سیل مهیب سال ۱۳۲۹ که در مناطق کوهسنگی و آبکوه خرابی بیشتری وارد ساخت، مسدود گردید، و با اقدامات لاپرواژی و مرمت شهرداری مشهد و به کارگیری چندین دستگاه چرخ کار شیب‌بری و لاپرواژی و نوبری احیا شد، مجدداً با حدود سه زوج آب جریان یافت.

مطابق گزارش خلاصه وضعیت شهرداری از

۱ - خلاصه معامله ۲۹۸، مورخه ۱۳۲۸/۹/۱۶؛ پیش‌نویس فهرست موقوفات آستان قدس رضوی؛ مغانی، بهشت شرق، مشهد، چاپخانه زوار، ۱۳۴۱ ش، ص ۲۰۸.

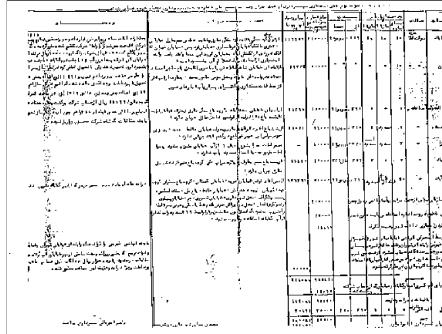
۲ - نامه کارشناسی شهرداری، به شماره ۳۷۸۷، ۱۳۲۷/۴/۱۳ (شهرداری مشهد).

تصویر ۳. صورت مجلس تحديد حدود قنات

سناباد (ش ۱۳۱۷)

قنوات و آبهای استیجاری، میزان آبدهی قنات سناباد از ۵ زوج در ۱۳۲۰ به چهار زوج در ۱۳۲۴ و قبل از وقوع سیل با سه زوج در ۱۳۲۸ کاهاش داشته و پس از لایروبی در ۱۳۲۹ با همان سه زوج آب مجدداً دائر شده است.^۱ (تصویر ۵ و ۶)

تصویر ۶. گزارش وضعیت قناتها و آبهای استیجاری شهرداری مشهد

است که پس از اصلاح ظهر قنات، مسیر تا کاررفت یعنی ۱۲۰۰ متر بالاتر از شکافیه لایروبی و چاهبندی شده و پیشنهاد شده است که از کاررفت این حدود ۱۶۰۰ متر دیگر تا مقابله قلعه آبکوه نوبری و نصب گلو شود. پس از این اقدامات، قنات با چهار زوج آب مرمت شده، مورد استفاده قرار می‌گیرد.^۲

مؤلف راهنمای مشهد، در سال ۱۳۳۴، یعنی مدتی پس از مرمت یاد شده می‌نویسد که قنات سناباد با چهار زوج آب هم اکنون در مشهد جاری است^۳ و به نوشته سید مهدی فرخ، جد کنل

۱- گزارش وصالی، کارشناس قنایی شهرداری در ۱۳۲۹/۱۱/۱۳؛ جلالی، تقویم تاریخ خراسان، ۱۳۲۹/۳/۸

۲- همان.

۳- غلامرضا ریاضی، راهنمای مشهد، ۱۳۳۴، ش، ص ۳۵

تصویر ۵. گزارش کارشناس قنایی شهرداری در مورد قنات سناباد

مطابق این گزارش، طول قنات سناباد از پیشکار چاه واقع در برجهای هارونی که در کال چهل بازه بند گلستان واقع در چهار کیلومتری طرقه و جنوب غربی مشهد قرار داشته تا ظهر قنات واقع در خارج دروازه سراب حدود ۹۲۰۰ متر طول داشته که طول مسیر قنات از پیشکار تا مقابله قلعه آبکوه ۶۴۰۰ متر و تا کار رفت ۱۶۰۰ متر و از کار رفت تا شکافیه قنات ۱۲۰۰ متر بوده

جمله منطقه گنبد سبز، باغ ملی، میدان دقیقی،
چهار راه خواجه‌ریبع، میدان سوم اسفند و ...
اقدام می‌کند.^۳

قنات سناباد تا سال ۱۳۴۳ جریان داشته،
چنان که سعیدی می‌نویسد سناباد فعلاً قناتی
است که از طرف دروازه سراب وارد مشهد
می‌شود^۴، اما به نوشته مینورسکی سناباد که
زمانی قناتی مهم بوده، فقط جویی از آن باقی
مانده که به تدریج آن هم از میان می‌رود.^۵
علاوه بر عوامل طبیعی مؤثر در کاهش میزان
آبدی قنات سناباد، عوامل مهمی همچون
اجرای سیستم آبرسانی در دهه ۱۳۴۰ در مشهد،
و حفر چاههای عمیق در نزدیکی پیشکار قنات
سناباد به تدریج کم آب و سپس بی آب و بایر و
مسدود گردیده و بستر قنات در اثر گسترش
کالبدی شهر و احداث منازل مسکونی، خیابانها
و میادین، در محدوده منطقه جدید شهر قرار

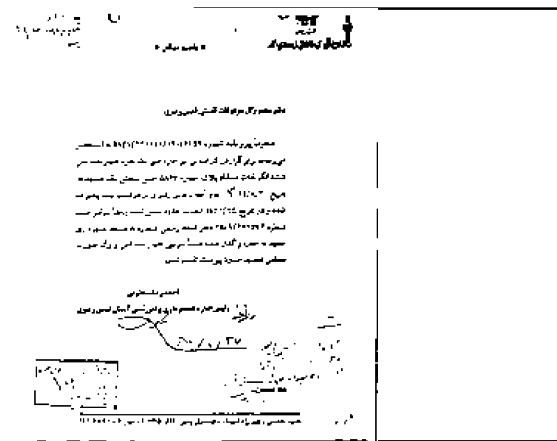
۱- سید مهدی فخر (معتصم السلطنه)، خاطرات سیاسی فخر، به اهتمام پرویز لوشانی، چاپخانه سپهر، ۱۳۴۷ش، ص ۶۶.

۲- گزارش کارشناسی قنایی شهرداری مشهد.

۳- مغانی، بهشت شرق، ص ۲۰۷-۲۰۵؛ محمد کامکار، بررسی چاههای عمیق و نیمه عمیق مشهد ۱۳۴۲-۳ [پایان‌نامه تحصیلی]، کتابخانه مرکزی آستان قدس - اداره استناد، آرشیو خراسان، ص ۱۶.

۴- عباس سعیدی، نامه آستان قدس، ۱۳۴۴ ش، ش ۱۵، ص ۵۱.

۵- مینورسکی، یادنامه ایرانی، به کوشش ایرج افشار، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۴۸ ش، ص ۵۴.

تصویر ۷. نامه اداره نقشه‌برداری و آموزشی

آستان قدس‌رضوی

پسیان نیز با همین آب غسل داده شده است.^۱
در گزارش شماره ۱۵۲ مورخ ۱۳۲۹، ضمن
اشاره به عملیات قنایی در شرح مشخصات
مسیر تقریبی قنات آمده است که مظهر آن حمام
سناباد واقع در خیابان سعدآباد در غرب مشهد
است و قنات سناباد پس از قطع خیابان سعدآباد
در خیابان سنایی و فوزیه داخل کوچه
شجاع‌الدولیه و دیبرستان شاهراضا شده و سپس
از داخل منازل عبور کرده و آب انبارهای عمومی
و شخصی را مشروب می‌سازد.^۲

از سال ۱۳۳۹ به دلیل تأمین نیاز آب مورد
استفاده شهر مشهد، شهرداری علاوه بر چاههای
موجود یعنی سعدآباد، چهارچشم و
کوهسنگی، و آب قناتها به حفر چاههای عمیق و
نیمه عمیق برقی و دیزلی و در جاهای مختلف از

گرفت^۱ و در محل گورگاه سراب واقع در حوالی میدان سراب (آبشورگله) خیابان سعدی احداث شده و چهار راه سعدی ایستگاه سراب نام گرفت و خیابانهای دیگر در چهار جهت میدان سراب ایجاد گردید و به تدریج چاههای مسیر قنات در اراضی سعدآباد و آبکوه در محدوده منازل و خیابانهای جدید واقع شد و چاه و مجرای قنات توسط مردم و شهبداری مشهد پر شده و از میان رفت، به گونه‌ای که اکنون دیگر اثری از قنات سناباد نیست^۲ و در ذکر مشخصات آن در شرح شناسنامه‌ای مندرج در دفتر موقوفات آستان قدس، ردیف ۱۰۹ دفتر ثبت جدید و ردیف ۱۱۲۰ قدیم صفحه ۶۵، با عنوان قنات موقوفه مطلقه آستان قدس با واقع نامعلوم به پلاک ۵۸۴۷ بخش یک شهرستان مشهد با مالکیت ششدانگ که خشک و مسدود و غیر قابل احیا می‌باشد، آمده است.^۳ (تصویر ۷)

①

منابع و مأخذ

- ۱- همان، ص ۵۱؛ جلال شریعت ترشیزی، «سناباد»، نامه آستان قدس، ش ۱ و ۲، دوره نهم، ص ۱۳۸.
 - ۲- سعیدی، نامه آستان قدس، ص ۵۱.
 - ۳- استعلام شماره ۲۱/۱۴/۵۱۸۴، مورخ ۱۳۸۰/۱/۲۷، اداره نقشهبرداری و امور ثبتی آستان قدس رضوی.
-
- ۱- هنر باپویه، عيون اخبار الرضا، ترجمه علی اکبر غفاری و مستفید، نشر صدقه ۱۳۷۳، ج ۲.
 - ۲- ابن بطوطه، سفرنامه، ترجمه محمد علی موحد، تهران، مرکز انتشارات علمی و فرهنگی ۱۳۶۱، ج ۱.
 - ۳- ابودلف، سفرنامه ابودلف در ایران، با تعلیقات ولادیمیرینورسکی، ترجمه طباطبائی، تهران، کتابفروشی زوار ۱۳۵۴.
 - ۴- ادب المعی (افضل الملک) میرزا غلامحسین،

- ۳۸ - مولوی، عبدالحمید، پیش‌نویس فهرست موقوفات آستان قدس، ش عمومی ۵۸۵۰۴ ج ۳.
- ۳۹ - میرخواند احمدبن خاوند شاه بلخی، روضة الصفا، تلخیص عبایس زریاب، تهران، انتشارات علمی، ۲ ج.
- ۴۰ - مینورسکی، یادنامه، به کوشش ایرج افشار، تهران، انتشارات دانشگاه تهران ۱۳۴۸.
- ۴۱ - وقفات‌نامه آب خیابان، اداره مخطوطات کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی (۱۰۲۳ ق).
- ۴۲ - وقفات‌نامه مهدی قلی بیک، مورخ ۱۰۲۷ ق.
- ۴۳ - یسیت، کلتل، سفرنامه خراسان و سیستان، ترجمه روشنی زعفرانلو، وربری ۱۳۶۵.
- ۴۴ - نقشه‌های ترسیمی علی اکبر هندسی، (قریه سعدآباد و مزرعه آبکوه ۱۳۱۰).
- ۴۵ - تصاویر خلاصه معامله، گزارشات کارشناسی قنایی واجاره خط و مکاتبات شهرداری و آستان قدس، اخبار شهردار مشهد قديم، و وقفات‌نامه‌های آستان قدس رضوی.
- ۴۶ - استعلام، ش ۲۱/۴۵۱۸۴، ۲۱/۱۲۷، ۸۰/۱۲۷ اداره نقشه‌برداری و امور ثبتی آستان قدس رضوی.
- ۴۷ - سند مالکیت اراضی آبکوه وزرگران پلاک ۴ و ۹۰ اصلی بخش ۹ مشهد، موقوفه آستان قدس به ش ۱۶۷۵۹ دفتر ۱۱۵.
- ۴۸ - تقاضانامه ثبت اداره کل اسناد و املاک استان نهم ش ۳۹۲۴، دی ماه ۱۳۰۸.
- ۴۹ - صورت مجلس تحديد حدود ۱۵ فروردین ۱۳۱۷.
- ۵۰ - گزارش آبهای استیجاری شهرداری، مورخه ۱۳۲۹/۱۱/۱۳
- ۵۱ - گزارش وضعیت آبهای خریداری شهرداری مشهد، ش ۳۳۵۵، ۱۳۲۷/۴/۹.
- ۵۲ - تصاویر خلاصه معامله واجاره خط و گزارشات کارشناسی قنایی شهرداری و اخبار شهرداری قدیم مشهد.
- ۵۳ - مکاتبات شهرداری و آستان قدس.
- ۵۴ - تحقیقات میدانی، نگارنده ۱۳۷۹-۸۰.
- ۱۹ - دولتشاه سمرقندي، تذكرة الشعرا، انتشارات پدیده خاور ۱۳۶۶.
- ۲۰ - دو مقاله در باره مشهد، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، ترجمه کاظم خادمیان، ش ۲۶ و ۲۷.
- ۲۱ - ریاضی، غلامرضا راهنمای مشهد ۱۳۳۴ ش.
- ۲۲ - زین العابدین شیروانی، بستان السیاحه، کتابخانه سنایی و کتابفروشی محمودی، افست.
- ۲۳ - زین العابدین شیروانی، ریاض السیاحه، تصحیح حامد ریانی، تهران، انتشارات سعدی ۱۳۲۹ ش.
- ۲۴ - سعیدی، عباس، مقاله‌نامه آستان قدس، سال ۱۳۴۴ ش ۱۵.
- ۲۵ - شریعت ترشیزی، جلال، مقاله ستایاد، نشریه نامه آستان قدس، ش ۱ و ۲، دوره نهم.
- ۲۶ - طومار عضد الملک، بازنویسی مرکز خر اسان‌شناسی، شورای علمی وقف ۱۳۷۹.
- ۲۷ - طومار علیشاهی، بازنویسی مرکز خر اسان‌شناسی، شورای علمی وقف ۱۳۷۹.
- ۲۸ - عطاردی، عزیزالله، تاریخ آستان قدس، تهران، انتشارات عطارد ۱۳۷۱، ج ۱.
- ۲۹ - عوفی، محمد، تذکره لباب الباب، به اهتمام ادوارد براؤن، ترجمه محمد عباسی، کتابفروشی فخر رازی ۱۳۶۱، نیمه اول.
- ۳۰ - فخر، سید مهدی (معتصم السلطنه)، خاطرات سیاسی فخر، به اهتمام پرویز لوشانی، چاپخانه سپهر ۱۳۴۷.
- ۳۱ - قصایان، محمد رضا، تاریخ مشهد، انتشارات انصار ۱۳۷۷.
- ۳۲ - کامکار، محمد پایان‌نامه تحصیلی، بررسی چاههای عمیق و نیمه عمیق مشهد، آرشیو خراسان اداره اسناد، کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی.
- ۳۳ - کاوینیان، احتشام، شمس الشموس، ۱۳۵۴، بی‌نا.
- ۳۴ - لستنج، گای، جغرافیای تاریخی سرزمینهای خلافت شرقی، ترجمه محمود عرفان، تهران، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی ۱۳۶۴.
- ۳۵ - مستوفی، نزهه القلوب، به اهتمام گای. لستنج، تهران، دنیای کتاب ۱۳۶۲.
- ۳۶ - مغانی، بهشت شرق، مشهد چاپخانه زوار ۱۳۴۱.
- ۳۷ - موتمن، علی، تاریخ آستان قدس ۱۳۵۴.